

[Thorndahl]

belønnet for at foretage en underbudgettering.

Så stillede jeg et konkret spørgsmål til ministeren i forbindelse med Københavns kommune. Det besvarede ministeren ikke, så jeg skal tillade mig at gentage det og også gentage forudsætningerne for spørgsmålet.

Københavns kommune har gennem en årrække og senest gennem den publikation, man offentliggjorde i 1977, om bloktilskud og andre udligningsordninger, meget stærkt markeret, at Københavns kommune specielt i relation til de øvrige kommuner i hovedstadsområdet, er karakteriseret af en relativt beskedne andel af de erhvervsaktive grupper, altså skatteydere, mens man har en tilsvarende større andel af grupper, der har behov for social bistand og andre ydelser, som belaster det kommunale budget. Kort sagt, man lå under gennemsnittet, når det drejede sig om indtægter, men man lå klart over gennemsnittet, når det drejede sig om de reelle udgiftsbehov.

Ved den foreslåede skærpede udligning for hovedstadsområdet, som ministeren har foreslået, ved vi, at konsekvensberegningen på basis af budgettallene for 1978 viser, at Københavns kommune får en skattelettelse på 1 ½ pct. Så har vi forsøgt i udvalget at vurdere, hvad der vil ske, når vi foretager fuld udligning både på indtægts- og på udgiftssiden. Det er også et check på, hvor godt systemet egentlig er, det er klart. Jeg kan i hvert fald ikke forestille mig det, men hvis ministeren har en forestilling om, at man kan foretage en form for overudligning, så vil jeg da gerne høre det her. Men ellers må jeg med den fantasi, jeg er i besiddelse af, standse ved den fulde udligning og sige: ja, man kan altså kun udligne 100 pct. på indtægtssiden, på beskatningsdelen, og man kan kun udligne 100 pct. på udgiftssiden, og når man har gjort det og gennemført beregninger på det eksisterende system, så kan vi altså konstatere – det er ikke bestridt – at Københavns kommune i forhold til de øvrige kommuner i hovedstadsområdet får en skattestigning.

På dette grundlag er det selvfølgelig af politisk interesse, også for at få målt systemets værdi, at få ministerens tilkendegivelse af, om det så kan tages som udtryk for – der er kun to logiske muligheder – enten at systemet er stærkt fejlbehæftet, det er ét svar, eller at Københavns kommunes vurdering af deres

egen indtægts- og udgiftssituation i forhold til de øvrige kommuner i hovedstadsområdet er helt forkert. Jeg synes faktisk, at ministeren bør give en tilkendegivelse herom over for folketinget, og der er altså efter min opfattelse kun to logiske svar på den konsekvens, vi har fået belyst ved 100 pct. udligning, set i relation til Københavns kommunes egne synspunkter.

Så skal jeg lige for god ordens skyld sige, da retsforbundets ordfører, hr. Flygaard, omtalte ændringsforslag nr. 3 til lovforslaget om den kommunale udligning som et ændringsforslag stillet af fremskridtspartiet, at det ikke er korrekt. Det er stillet af socialistisk folkeparti; det fremgår også af et omdelt rettellesblad.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må sige, at ministeren kommer overordentlig let omkring vanskelighederne, og det er måske forståeligt i denne situation.

Ved førstebehandlingen forleden og ved andenbehandlingen i dag har jeg gentaget det standpunkt, som jeg også har fremført nogle gange over for finansministeren, at der i de senere år er foregået en markant overvæltning af byrder fra staten til kommunerne. Så er det jo en lidt flot bemærkning, at indenrigsministeren nu klarer sig med at stå og sige, at det, at han ikke svarer på spørgsmålene, ikke betyder, at han er indforstået med dem. Så let synes jeg ikke en minister kan klare sig i en sådan sag.

Jeg vil gerne spørge ministeren rent ud, om han vil bestride, at der i de senere år er foregået en markant overvæltning af byrder fra staten til kommunerne.

Honoré (KrF):

Ministeren afviste de familiepolitiske overvejelser, jeg gav udtryk for, men det var med en mærkelig argumentation og delvis uden nogen argumentation. Det var noget med, at Jylland var i indbyrdes balance. Jeg kan ikke se, at det har noget med sagen at gøre. I bemærkningerne til lovforslag nr. L 220 er ministeren jo selv inde på nogle overvejelser i denne retning, hvor det i afsnit II. 1. c. hedder:

»Det må anses for lidet sandsynligt, at kommuner og amtskommuner ved påvirkning af antallet af enlige ældre og børn af